

Ændringsforslag Nr. 3 til § 25 af *Indenrigsministeren* vedtoges uden Afstemning.

Det saaledes ændrede Lovforslag sættes derefter til Forhandling.

Ordføreren (J. C. A. Larsen): Jeg skal tillade mig at foreslaa det høje Ting at vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, som det nu har, idet jeg mener, det indeholder mange gode og praktiske Fremskridt, som i den kommende Tid vil kunne være til Gavn for Lærlingeforholdet. Der har i Udvalget været stillet betydningsfulde og vidtgaende Ændringsforslag, og jeg kunde tænke mig, at naar Loven i 1924 kommer til Revision, og der da stilles Forslag om tilsvarende Ændringer, vil Tiden være moden til at vedtage nogle af dem.

L. D. Rasmussen: Vi staar her overfor en Revision af en ca. 32 Aar gammel Lov. Det ligger i Sagens Natur, at naar en Lov har opnaaet en saadan Alder, og den ikke har rummet særlig stort Fremsyn, maa Forandringerne være betydelige, hvis den nye Lov skal komme paa Højde med Tiden. Det foreliggende Lovforslag bringer imidlertid ikke Lærlingelovgivningen paa Højde med Tidens Udvikling, langt mindre rummer det nogen Tanke, der rækker ind i Fremtiden. De enkelte Fremskridt, det indeholder, er mikroskopiske, ganske forsvindende smaa. Jeg skal i store Træk vise, hvorledes Stillingen bliver, forsaavidt det foreliggende Lovforslag gennemføres.

Loven vil komme til at omfatte flere, men da den efter min Opfattelse ikke er nogen god Lov, er det ikke noget Fremskridt. Vi faar Hustugt afskaffet, hvilket er et Fremskridt, jeg noterer med Glæde. Mestreene skal betale Undervisningen i tekniske Skoler og Handelsskoler og Udgifterne ved Læreprøven, hvilket ogsaa er et Fremskridt. Kostpengene under Sygdom forhøjes fra 66 Ø. til mindst 1 Kr., ogsaa et Fremskridt. Undervisningen i tekniske Skoler og Handelsskoler maa ikke finde Sted efter Kl. 9 Aften. Det er i store Træk, hvad der er af Fremskridt.

Men vil vi undersøge, hvad Lovforslaget rummer af Stilstand og af Gengangere fra den gamle Lov, vil man se, at af den Slags vrimler det. Læretidens Længde er ikke forandret. Lærlingenes Arbejdstid er ikke blevet fastsat. Det er forunderligt, at man har modsat sig dette nu, medens man kunde gøre det ved Loven for 32 Aar siden. Jeg drister mig til at paastaa, at det var et større Indgreb i den datidige frie Udbytningsret, naar man da fastsatte Arbejdstiden til 12 Timer, end det vilde være i Øjeblikket at fastsætte den til 8 Timer. Senere er der ved Lov fastsat en Arbejdstid paa 10 Timer i Industrien. Nu skal derimod dette være flydende, idet Lærlingens Arbejdstid skal rette sig efter den voksne Arbejders Arbejdstid, der for Øjeblikket er 8 Timer og forhaabentlig vil blive ved med at være det. Ogsaa Bestemmelserne om den tekniske Uddannelse betegner en Stilstand. Det fastslaas, hvad der ikke var Tilfældet efter den hidtidig gældende Lærlingelov, at Undervisningen skal foregaa udenfor Arbejdstiden. Efter tidligere Lærlingelov kunde man altsaa foretage Forandringer, uden at der skulde sættes saa stort et Apparat i Bevægelse, som der skal nu. Ogsaa Bestemmelserne om Læreprøven betegner en Stilstand, idet Arbejderne ikke faar Indflydelse med Hensyn til, hvem der skal være Skuemestre. Efter det hidtil gældende kunde det være Arbejdsgiverne alene. Desuden bibeholdes Polititilsynet med Lærlingene. En Lærling, som forlader sin Plads i Utide, kan, ligesom nu, bringes tilbage ved Politiets Hjælp, saaledes at altsaa den ene Part ligefrem ved Vold kan tvinges til at overholde Kontrakten. Altsaa, den største Part af dette Lovforslag er overført fra den hidtidige 32 Aar gamle Lov.

Den højtærede Indenrigsminister har gjort mig opmærksom paa, at jeg har gjort mig skyldig i en Fejltagelse, da jeg i Fredags udtalte, at Ministeren i Fjor havde været Medforslagsstiller til et Ændringsforslag om, at Arbejdsgiverne alene skulde foretage Valg af Skuemestre. Skylden for en mulig Fejltagelse er ikke min. Protokollen og Ændringsforslagslisten var affattet paa en saadan Maade, at jeg maatte faa den Opfattelse. Men naar den højt-